

Mi történt a decemberi „Nyílt levél” óta?

Javultak az esélyeink az eredményes tárgyalásokra

Beszélgetés Fehér József főtitkárral jelentős szakszervezeti követelések várható teljesítéséről, s arról, miért kerülhet el a meghirdetett demonstráció

I Milyen erőfeszítéseket tett az MKKSZ, hogy az Országos Választmány 2002. decemberi ülésén megfogalmazott szakszervezeti követelésekről érdemi tárgyalásokat folytathasson?

- Nagyon kitartóan kerestük a tárgyalásos megoldás lehetőségeit. Az Országos Önkormányzati Köztisztviselői Érdekegyeztető Tanács (OÖKÉT) és a Köztisztviselői Érdekegyeztető Tanács (KÉT) együttes ülésén, 2002. december 4-én még úgy álltunk fel a tárgyalóasztaltól, hogy nem született megállapodás a köztisztviselői keresetnövekedésről 2003-ra. Egyikünk sem kudarcként élte meg azonban az akkori eredménytelenséget, noha nyilvánvaló volt, hogy akkor decemberben, közel a karácsonyhoz, az év végéhez, már nem számíthatunk bárminemű egyezség elérésére.

Tudomásul vettük, hogy a 2003. évre szóló költségvetési törvény keretében már nem volt esély a köztisztviselői illetményalap emelésére és más, ezen túlmutató, a köztisztviselők helyzetét javító törvénymódosításra sem. Ezért döntött úgy az Országos Választmány december 10-én, hogy amennyiben 2003-ban sem mutatkozik valamilyen számunkra minimálisan elfogadható eredmény _ elsősorban az illetményalap emelése ügyében -, akkor február végén, március elején egy tiltakozó rendezvényen adunk hangot a köztisztviselők elégedetlenségének.

I Hogyan reagált erre a kormányzati oldal?

- 2003 elején egy nagyon részletes elemző választ kaptunk a „Nyílt levél”-re Csizmár Gábortól, az érdekegyeztetésért kormányzati szinten felelős Foglalkoztatáspolitikai és Munkügyi Minisztérium politikai államtitkárától, aki a miniszter megbízásából írta le a tárca álláspontját. Az államtitkári levélnek - sok polémikus vonatkozása ellenére _ van néhány nagyon fontos megállapítása, amely lényegileg egybeesik az MKKSZ nyílt levelének alap gondolatával. Idézem:

*„Az intézményi szféra béripolitikájának alakításáért felelős kormányzati tényezők _ amint az Önök előtt is ismeretes _ egyetértenek azzal, hogy **folytatni kell a bérfelzárkóztatást**. Annál is inkább, mert pl. azok a nagy kereseti diszparitások, amelyek a verseny- és a közsféra között az elmúlt 10-12 évben fennálltak, egy csapásra, egyik évről a másikra még akkor sem szüntethetők meg, ha a legutóbbi években igen jelentős béremelésekre került sor. A felzárkóztatás a jövőben olyan fokozatos folyamat lehet, amely alapvetően igazodik a nemzetgazdasági jövedelemtermelés bővüléséhez... A Foglalkoztatáspolitikai és Munkügyi Minisztérium kész arra, hogy **ez év második felében széles körű elemzést készítsen az első félévi tényadatok ismeretében a verseny- és a közsféra várható éves keresetalakulásáról, a közsféra felzárkózásáról, a közalkalmazottak, a köztisztviselők stb. reálkereseti pozícióinak változásáról.... A nyílt levél második részében (az 5.pontban) megfogalmazott (a közalkalmazotti és a köztisztviselői illetményrendszer változtatására és egyéb intézkedésekre vonatkozó) szakszervezeti igények túlnyomórészt reális tárgyalási témáknak tekinthetők egy, a közsféra egészét átfogó többéves együttműködési megállapodás keretében.**”*

Reményteljes

elmozdulás

I Mit olvas ki az MKKSZ ezekből a sorokból?

- Számunkra ez azt igazolja, hogy a **kormányzat nem tekinti lezártnak 2003-at, mint ahogy a szakszervezet sem**. Ezt erősítette, hogy január végén **informális egyeztetések** kezdődtek a Ktv. módosításáról. Február 12-én volt a KÉT és az OÖKÉT együttes plenáris ülése, amelyen lényegében egy szakmai álláspontot ismertünk meg a Ktv. módosításáról. Mind a KÉT, mind az OÖKÉT munkavállalói oldala, sőt még az önkormányzati oldal is úgy ítélte meg, hogy a **törvénymódosítás tervezetének minden pontja előnyös a köztisztviselők számára. Az előterjesztés egyetlen pontja sem tartalmaz megszorításokat vagy a köztisztviselők szempontjából hátrányos intézkedéseket**. Számos olyan kérdésre is kaptunk kormányzati választ ebben az anyagban, amelyek ugyan nem kerültek be - a tervek szerint 2003. július 1-jén hatályba lépő - Ktv. módosítás tervezetébe, de korábban egy általunk javasolt megállapodási tervezetben szerepeltek.

I Ilyenformán tehát egyértelmű elmozdulás látszik a kormányzati álláspontban.

- Igen, határozott elmozdulás tapasztalható a 2002. november-decemberi kormányzati állásponthoz képest. Az említett februári plenáris ülésen Pál Tibor, a BM politikai államtitkára a kiosztott és valamennyi tárgyaló fél számára könnyen értelmezhető megállapodás-tervezetről azt mondta: a BM álláspontja szerint a javaslat alkalmas arra, hogy annak mentén induljanak el a tárgyalások. Igaz, azzal nekünk, a munkavállalói érdekeket képviselőknél is számolnunk kell, hogy 2003-ban nem sok esély látszik az illetményalap összegének változására. De ha az illetményalap emelésének a megállapodás-tervezetben javasolt automatikus rendszerét sikerül megvalósítani, akkor az igen jelentős szakszervezeti siker lesz. Szinte példa nélküli előrelépés lenne a több mint tíz éves Ktv. történetében, ha valamilyen mutatóhoz _ akár a minimálbérhez, akár az inflációhoz vagy bármilyen más mutatóhoz _ kötötten automatikusan emelkedne a köztisztviselői illetményalap összege. Ami természetesen nem zárja ki a további alkuk lehetőségét sem. A követelésünk 2002-ben is tulajdonképpen abban volt a legkeményebb, hogy ne csak évente ismétlődő alku tárgya legyen a béremelés, hanem az EU tagországok legtöbbszörében bevált gyakorlat szerinti automatikus emelés szabja meg a mértékét.

Összefoglalva tehát a **Ktv. módosításnak a köztisztviselőket kedvezően érintő szabályai tulajdonképpen tartalmazzák - ha nem is teljes mértékben _ a legtöbb korábbi szakszervezeti követelést.**

I Konkrétan miről vanszó?

A legfontosabb számunkra, hogy 2003. július 1-jétől hatályát veszti a Ktv. úgynevezett 4-es számú melléklete, amely a 70 százalékra beállítás szorzószámaikat tartalmazza, s végre érvénybe lép a 2001. július 1-jétől hatályos törvény szerinti 100 százalékos illetményeket tartalmazó 2. számú melléklet. Ezt természetesen egy egymondatos törvény módosítással is el lehetett volna rendezni, de helyette egy meglehetősen széles szabályozási kört érintő módosításokról van szó, s nem csak a pénzről, hanem egyes foglalkoztatási szabályokról is. Mindez mutatja, hogy **a tárgyalások nemcsak a 2002. évi követeléseinkről folytak, hanem más olyan ügyekről is, amelyekben van elmozdulás.**

Ilyen téma volt például a **köztisztviselők ruházati költségterítése**, amely a mindenkori illetményalap 150 százaléka helyett 200 százaléka lesz 2003. július 1-jétől, de január 1-jéig visszamenőleges hatállyal. Összegszerűségében ez nem rendkívüli tétel, de 66 ezer forint nettó összegért már lehet vásárolni.

A másik jelentős dolog az **ügykezelők helyzetének megnyugtató és végleges rendezése**. A szakmai egyeztetések ugyan folynak még, de az már biztos, hogy nem a 2001. július 1-jei állapot szerint állítják vissza az ügykezelők közszolgálati jogviszonyát, hanem a bértáblát valorizálják, tehát részben emelkednek a szorzószámok, részben pedig más kedvező belső változtatások is lesznek.

Önkormányzati

illetménykiegészítés

Szó van néhány olyan témáról is, amely ugyan nem a teljes köztisztviselői kört érinti, de nagyon fontos számunkra. Főleg a rosszabb helyzetben lévő önkormányzatokon segít az **illetménykiegészítés szabályainak _ általunk is szorgalmazott _ kedvező változása**. A községekben, megyei jogú és más városokban, körzetközpontokban az önkormányzat a törvény szerint élhet az illetménykiegészítés jogával. Akár munkahelyekre, akár munkakörökre, akár beosztásokra megállapíthat maximum 30 százalékos illetménykiegészítést. Ha az önkormányzatnak van erre forrása _ az esetek jelentős részében háliszennek megkeresik erre a pénzt -, akkor ez újabb keresetnövelési lehetőség. 2001-től, amióta ez érvényben van, sokan éltek volna ezzel a módszerrel, de miután a szabály vagy 30 százalékos vagy semmit irt elő, nem volt lehetséges, hogy az önkormányzat saját helyzetéhez igazodva, rugalmasan állapítson meg a 30-nál esetleg kevesebb százalékos is. Így ott, ahol például 20 százalékos lett volna pénz, de 30-ra nem, a 20-at sem lehetett megadni. Annak az egyetlen szónak, hogy „**legfeljebb**” törvénybe toldása tehát sok önkormányzatot feloldott a kötöttség alól.

Ezzel összefüggő fontos szabály-változás az is, hogy **nem kell évente alkudozni az illetménykiegészítés összegére**. Ez tulajdonképpen már előre mutat az általunk makroszinten szorgalmazott illetményalap-megállapítás irányába. Ha ugyanis az önkormányzat egyszer megállapít például egy kisebb településen a középfokú végzettségűeknek 10 százalékos, diplomásoknak mondjuk 25 százalékos illetménykiegészítést, akkor ez a további évekre bázist jelent, nem lehet évente változtatgatni ennek a szabályait. Ez tehát az önkormányzati köztisztviselők jelentős köre számára ígér kedvező változást.

Végre!

Az viszont valamennyi köztisztviselőt érinti a Ktv. módosításban, hogy **2004. január 1-jétől a költségvetési törvénynek az általános javadalmazáson túlmenően kötelezően tartalmaznia kell előirányzatot a teljesítményértékelés céljaira**. Igaz, ennek az előirányzatnak a konkrét aránya és összege még nem eldöntött, de reményeink szerint legalább 2-3 százalékos kellene kitennie.

I Arról van szó tehát, hogy végre nem az egyik köztisztviselőt kell megrövidíteni egy másik, kiemelkedően teljesítő kolléga honorálására?

- Nagy örömről: igen. Orvosolható lesz tehát az a régi sérelmünk, hogy ember az embernek farkasa módján az egyikőtől elveszem, a másiknak odaadom. Megszabadulhatunk tehát belső feszültségeket keltő, indokolatlan keresetvesztésektől, és az összes ebből adódó problémától. Érvényesülhet tehát az, hogy az általános teljesítményért mindenki számára jár a garantált általános illetmény. Aki ugyanis nem tudja teljesíteni az általánosan elvárható szintet, azt el kell tanácsolni. A közszolgálatokat igénybe vevő állampolgárok számára nem elfogadható a 60-80 százalékos teljesítmény, hiszen ők 100 százalékos fizetnek adót. Aki viszont 100 százalék fölött teljesít, az annak járó pluszt nem másoktól kell elvenni, hanem az erre szolgáló elkülönített keretből.

I Több kedvezőnek ígérkező változás után milyen szakszervezeti követelés ügyében nem látszik elmozdulás?

- Ilyen például pillanatnyilag az, hogy **a kormányzat szerint nem célszerű a középfokú végzettséggel rendelkezők szorzójának emelése**. Azzal érvelnek, hogy a magyar felsőoktatásban ma három év alatt lehet megszerezni diplomát, meg azzal, hogy az Európai Unióban a közigazgatás alkalmazottaival szemben általános követelmény a felsőfokú végzettség. Ennek a magyar közigazgatásban is polgárjogot kell nyernie. Tény, hogy a törvény szerint 2008-tól már csak diplomával és nyelvvizsgálattal lehet majd bekerülni a közigazgatásba.

Ezt az igényességet mi természetesen soha nem kifogásoltuk. Az EU-tag Magyarországon ugyanis a közigazgatásban dolgozótól elvárható, hogy legalább egy európai nyelvet beszéljen, mert csak így tud majd kommunikálni spanyol vagy svéd kollégáival. És úgy gondolom, hogy a felsőfokú végzettség sem irreális követelmény. Előfordulhat, hogy a szakszervezetnek is át kell majd gondolnia ezzel kapcsolatos eddigi álláspontját. Ami természetesen **nem jelentheti azt, hogy feladhatjuk a középfokú végzettségűek keresetnövelésének követelményét**. Úgy tűnik azonban, hogy a szorzószám emelés mellett más megoldásokon is kell gondolkodnunk. Főleg azok esetében, akiknek a középiskolai érettségén kívül más szakirányú képesítésük is van. Akik magasabb szintű, tehát felsőfokúnak számító szakképzést szereztek a közigazgatás valamilyen részterületének ismereteiből, azoknak egyfajta köztes megoldásként a **képzettségi pótlékok alanyi jogúvá kellene tenni**. A törvény egyébként említi ezt a fogalmat, csak pénz kellene hozzá.

Kiállítás

a közalkalmazottakért

I Eddig elsősorban a köztisztviselőket érintő ügyekről beszéltünk. Mi mondható a közalkalmazottaknak?

- Velük kapcsolatban is egyértelmű, hogy az MKKSZ nagyon határozottan kiáll a szakszervezethez tartozó munkavállalók bérbiztonsága, bérnövekedése és foglalkoztatási biztonsága mellett. Ennek eszköze a foglalkoztatási forma

stabilitása. Ma úgy látjuk, hogy ennek legnagyobb garanciáját a közszolgálati jogviszony keretében történő foglalkoztatás adja. Ezért vagyunk érdekelték a közszolgálati kerettörvény megalkotásában. Az ugyanis a közzféra minden ágára vonatkozóan megszab majd kormányzati kötelezettségeket.

A közalkalmazottakat illetően 2003. augusztus végén lejár a kormányzat által túlhangsúlyozott "áthúzó hatás", tehát szeptembertől e területen is indokolt a keresetnövelő intézkedés. Ezért az MKKSZ korábbi álláspontját változatlanul fenntartja és igényli:

- a közalkalmazotti bértábla tételeinek emelését oly módon, hogy az emelés 2003. évre _ és az azt követő minden évben _ a tervezett infláció mértékét kompenzálja és törvény garantálja, hogy a bértábla A/1 tétele azonos a mindenkori minimálbérrel;

- a közalkalmazotti pótlékalap 30 százalékos növelését, amelyből a vezetői, az idegennyelv-tudási, az egészségkárosodási pótlékok fedezetének forrása teremthető meg;

- a közalkalmazottak felzárkóztató bérintézkedéseiből kimaradt közintézményi _ de nem közalkalmazotti jogállású _ munkavállalóknak központi forrás terhére történő, átlagosan 50 százalékos bérjavítását 2003. év folyamán.

Megvalósuló követelések

I Ezek után miként célszerű alakítani a szakszervezeti magatartást?

- A tárgyalások nagyon biztatóak. Egyrészt már a Ktv.-módosítás tervezete is tartalmaz néhány olyan új elemet, amelyeket a kormányzat decemberben még nem fogadott el, másrészt pedig azzal a megállapodás-tervezettel kapcsolatban, amelyet a KÉT munkavállalói oldala készített, a kormányzati oldal határozott tárgyalási szándékot nyilvánított. Tapasztalati tény, hogy sikert a tárgyalásztalnál lehet elérni. Most az a kérdés, hogy az eddigi meggyőző szakmai érvek elegendő muníciót adnak-e ahhoz, hogy ezt a remélhető sikert március közepére-végére kiteljesítsük, végleg okafogyottá téve ezzel a kora tavaszra tervezett demonstrációkat. Vagy tartjuk magunkat a december 10-ei választmányi döntéshez? Most úgy látom, igen jó esélye van annak, hogy a decemberi nyílt levélben megfogalmazott követeléseink jelentős része a megegyezéshez elengedhetetlen, de még vállalható kompromisszumokkal ugyan, ám megvalósul.

Az elmúlt hetekben zajlottak és mostanában zárulnak az önkormányzatoknál az idei költségvetési viták, amelyekkel kapcsolatban számos aggodalom is hallható volt, hiszen sokhelyütt igen szorító a forráshiány. Összességében azonban mégis úgy látjuk, hogy nagy borúlátásra nincs okunk. Ha 2003. július 1-jétől megvalósul a száz százalékos bérbeállítás, ami már tényként kezelhető, emelkedik a ruházati költségtérítés, növekedett az étkezési hozzájárulás, megvalósul az önkormányzati illetménykiegészítés jelentős köztisztviselői körben, akkor nem azt mondom, hogy keresetnövekedés szempontjából a legfényesebb éviünk lesz 2003, de azt tisztességgel bejelenthetjük tagságunknak: minimálisan és mindenkit érintően garantált lesz az inflációt követő keresetemelkedés. A korrektség kedvéért hozzá kell azonban tennem, hogy ez évet évvel összehasonlítva állja meg a helyét, mert külön ez év első felére vonatkoztatva sajnos nem valósulhat meg. Viszont júliustól decemberig egy jelentősebb mértékű növekedésre számíthatunk. Tárgyaló partnereinkkel, ha formálisan nem is állapodtunk meg, de már előre egyetértettünk abban, hogy az idei bérnövekedésnek nem lehet 2004-re áthúzó hatás, mert mi 2003. január 1-jéig visszamenőleges hatályúnak tekintjük a július 1-jétől esedékes kifizetéseket. Ez áttörés értékű értelmezése a 2003. évi bériügyeknek, s ezt is szakszervezeti sikerként tarthatjuk számon.

Reményteljes kormányzati elkötelezettség

Azt is figyelembe kell vennünk, hogy megkezdődött a közszolgálati konföderációk és a kormány _ az egész közzféra _ érvényes _ középtávú megállapodásának előkészítése. Az eddig megismert dokumentumokon, javaslatokon ugyan még igen sok az igazítani való, hogy vállalható és aláírható egyezség legyen belőle, de számunkra reményteljes az a bérfelzárkóztatás folytatása melletti határozott elkötelezettség, amelyet a kormány magára vállalt. Úgy tűnik, a kormány komolyan veszi, hogy ne csak jogharmonizáció, hanem bérharmozáció is legyen az Európai Unióval.

Bízva abban, hogy a kormányzati ciklus végéig szóló megállapodásra tudunk jutni a kormánnyal, bízva abban, hogy a KÉT-ben és az OÖKÉT-ben a kormányoldal aláírja az általunk összeállított megállapodás javaslatot, bízva abban, hogy a tárgyalásokon tovább javítható a köztisztviselői törvény, biztos tudatában annak, hogy 2003. július 1-jétől eltérő mértékben ugyan, de mindenkit érintő béremelés lesz a közigazgatásban, most február végén úgy látjuk, hogy minden erőnkkel a tárgyalásokra kell koncentrálnunk. Minden erőnkkel azon kell lennünk, hogy szervezeteink erősek és sikeresek legyenek a munkahelyeken. Ezért úgy gondoljuk, hogy a március 20-ára tervezett demonstrációt most nem tartjuk meg.

I És a jövőben?

- Hogy mi lesz a jövőben, az sok mindentől függ. Azt, hogy: „soha”, egy érdekképviselet nem mondhatja ki. Tény azonban, hogy jelenleg a szakszervezeteken kívüli külső körülmények sem kedveznek egy ilyen jellegű megmozdulásnak. Nemesak az Irakban fenyegető háború miatti jogos aggodalmakra vagy az Európai Unióhoz csatlakozás népszavazásának közéleti előkészítésére gondolok, hanem elsősorban arra, hogy a társadalomban elég sok feszültség van, ami miatt igen felelősen kell végiggondolni azt, hogy egy ilyen tiltakozó gyűléssel kinek mit akarunk kommunikálni.

Bízva az erőnkben, felkészültségünkben

Meggyőződésünk, hogy minden szempontból vállalható a közigazgatásban dolgozók helyzetének javítását szolgáló követeléseink. Egy szakszervezet erejét azonban nem csak az mutatja, hogy hány embert tud egy csarnokba vagy egy nagy terembe, esetleg adott esetben az utcára vinni, hanem az is, hogy van-e benne kellő megfontoltság, felelősség és önbizalom ahhoz, hogy egy tervezett nyomásgyakorló rendezvényt lemondjon, és bízva felkészültségében, erejében a tárgyalóasztal mellett próbálja meg érvényesíteni azt, amit a tagsága jogosan elvár

tőle.

Sz.G

Levélváltás

Csizmár Gábor államtitkárral

Az államtitkár levele az MKKSZ-hez

Dr. Kiss Sándor elnök úr

Magyar Köztisztviselők és Közalkalmazottak
Szakszervezete
Budapest
Tisztelt Elnök Úr!

Engedje meg, hogy az MKKSZ Országos Választmányának 2002. december 10-ei keltezésű _ Kiss Péter foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter úrnak személyre szólóan megküldött _ nyílt levelében foglaltakhoz néhány észrevételt tegyek, Miniszter úr megbízásából.

1/ A nyílt levél első fele (1-3.pontja) azt a téves benyomást kelti, mintha a közalkalmazottaknak és a köztisztviselőknek tömegesen reálbér-csökkenést, jelentős jövedelempozíció-romlást kellene elszenvedniük 2003-ban azért, mert a kormány nem tudta elfogadni a szakszervezetek javaslatait (költségkihatásuk miatt) a közalkalmazotti illetménytábla bértételeinek, a pótlékalapnak, valamint a köztisztviselői illetményalapnak a növelésére.

Megtévesztő az illetmények „befagyasztásáról” beszélni akkor, amikor

- a közalkalmazottak körében a garantált illetmények 2002. szeptemberi, átlagosan 52 % körüli növelése túlnyomórészt (9/13 részben) 2003-ban emeli meg az éves illetményszinteket,
- a köztisztviselők az év második felében az illetménytábla szerinti illetményeik kb 12-16 %-os emelkedésére számíthatnak,
- a köztisztviselők körében is havi 100 000 forint a pályakezdő diplomások alapilletmény-minimuma, a II. fizetési osztályban pedig az általános minimálbérnek megfelelő a legkisebb alapilletmény 2003. január 1-jétől, továbbá
- a közigazgatási ügykezelők 2003. júliustól visszakerülnek _ garantált illetményrendszerrel _ a köztisztviselők jogállásáról szóló törvény hatálya alá.

A garantált illetményeknek a 2003. január-szeptember közötti _ előző év azonos időszakához viszonyított _ nagymértékű emelkedése nyomán 25-26 %-os éves átlagkereset-növekedés várható a közalkalmazotti szektorban, amely lényegesen meghaladja a versenyszférában várható növekedést.

Ugyanakkor számos olyan egyéb jövedelemalakító tényezőt is indokolt figyelembe venni, amelyek az illetményekeken, kereseteken túlmenően járulnak hozzá 2003-ban a közalkalmazottak és a köztisztviselők jövedelmi helyzetének további javulásához. Főleg a közalkalmazottak jelentős csoportjai, de a kisebb keresetű köztisztviselők esetében is a kézhez kapott (nettó) jövedelem emelkedését fokozza, hogy az átlagosnál alacsonyabb és az átlagos kereseti szinteken csökken a személyi jövedelmek adóterhelése. Másrészt több, ún. egyéb munkajövedelmek számító juttatás (mindenekelőtt a munkáltatói étkezési hozzájárulás és az üdülési támogatás) is jelentősen nő. Több lesz a köztisztviselők ún. ruhapénze is.

Az intézményi szféra bérpolitikájának alakításáért felelős kormányzati tényezők _ amint az Önök előtt is ismeretes _ egyetértenek azzal, hogy folytatni kell a bérfelzárkóztatást. Annál is inkább, mert pl. azok a nagy kereseti diszparitások, amelyek a verseny- és a közsféra között az elmúlt 10-12 évben fennálltak, egy csapásra, egyik évről a másikra még akkor sem szüntethetők meg, ha a legutóbbi években igen jelentős béremelésekre került sor. A felzárkóztatás a jövőben olyan fokozatos folyamat lehet, amely alapvetően igazodik a nemzetgazdasági jövedelemtermelés bővüléséhez.

A keresetnövekedés várható éves folyamatainak bérszakmai elemzése azt mutatja, hogy a közalkalmazottak és a köztisztviselők reálkereseti pozícióinak javulása, a közsféra felzárkózása folytatódik 2003-ban (amellett is, hogy január 1-jével a közalkalmazotti illetményrendszer nem változott, s változatlan a köztisztviselői illetményalap is). Mindazonáltal a Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztérium kész arra, hogy ez év második felében széles körű elemzést készítsen az első félévi tényadatok ismeretében a verseny- és a közsféra várható éves keresetalakulásáról, a közsféra felzárkózásáról, a közalkalmazottak, a köztisztviselők stb. reálkereseti pozícióinak változásáról.

2/A nyílt levél második részében (az 5.pontban) megfogalmazott (a közalkalmazotti és a köztisztviselői illetményrendszer változtatására és egyéb intézkedésekre vonatkozó) szakszervezeti igények túlnyomórészt reális tárgyalási témáknak tekinthetők egy, a közsféra egészét átfogó többéves együttműködési megállapodás keretében. Egyes kérdésekben (pl. a köztisztviselők ún. diplomás és középfokú minimálbére ügyében) pedig okafogyott az igény, mivel a megfelelő szabályozás 2003-ban már hatályba lépett, vagy az év során lép hatályba.

Mint ismeretes, az Országos Közszolgálati Érdekegyeztető Tanács alakuló ülésén a kormányzati oldal munkatervi javaslat formájában kezdeményezte, hogy kezdődjenek meg a középtávú együttműködési

megállapodást, közös programot előkészítő tárgyalások.

3/ Mindent egybevetve: érthetetlen, hogy az MKKSZ Országos Választmánya voltaképpen mi ellen tiltakozva tartja szükségesnek február-március táján a demonstrációt.

Budapest, 2003. január „16”

Üdvözlettel:

PH.

Csizmár Gábor sk.

A Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztérium

Politikai államtitkára

Ui: Tájékoztatom Elnök Urat, hogy a fentiekkel azonos tartalmú levelet küldtem Fehér József főtitkár úrnak is.

Gyors válasz:

elemezzük az államtitkár úr sorait

Csizmár Gábor úr

politikai államtitkár

Foglalkoztatáspolitikai és

Munkaügyi Minisztérium

Budapest

Tisztelt Államtitkár Úr!

A Magyar Köztisztviselők és Közalkalmazottak Szakszervezete (MKKSZ) Országos Választmánya (OV) 2002. december 10-ei "Nyílt levelére" _ Kiss Péter miniszter úr megbízásából - küldött válaszát megkaptuk.

Fontos számunkra és az általunk képviselt munkavállalók számára, hogy megismerhettük az érdekegyeztetésért felelős tárca vezetőinek véleményét, amelyet tisztelettel megköszönünk.

A levelet megküldjük az OV tagjainak, közzétesszük az MKKSZ Hírlevélben és nyilvánosságra hozzuk az MKKSZ internetes honlapján.

Az MKKSZ Elnöksége 2003. február 13-ai ülésén ismét napirendre tűzi a köztisztviselők és a közalkalmazottak 2003. évi illetményhelyzetének várható alakulását. Kezdeményezni fogom, hogy a testület elemezze az Ön válaszlevelében megfogalmazott véleményt, álláspontot és azt is figyelembe véve döntsön véglegesen az érdekvéonyesítő akcióról.

Levelét ismételten megköszönve, tisztelettel üdvözlö:

Budapest, 2003. január 24.

Fehér József

Az MKKSZ válasza Csizmár Gábor államtitkár levelére

Csizmár Gábor úr

politikai államtitkár

Foglalkoztatáspolitikai

és Munkaügyi Minisztérium

Budapest

Tisztelt Államtitkár Úr!

A Magyar Köztisztviselők és Közalkalmazottak Szakszervezete (MKKSZ) Országos Választmányának (OV) nyílt levelére _ Kiss Péter miniszter úr megbízásából _ megküldött válaszát szakszervezetünk Elnöksége 2003. február 13-ai ülésén tárgyalta.

Az Elnökség szerint az Ön levelének tárgyszerűsége, terjedelme (részint polémikus, részint nehezményező hangvétele) következtetni enged arra, hogy megkülönböztetett figyelem irányult válaszána megírására.

Ezt méltányolva a testület azt látta helyesnek, hogy észrevételeire hasonló részletességgel és érvelő módon válaszoljunk. Az Elnökség fontosnak tartja azt is, hogy mind az Ön levelét, mind arra adott válaszunkat jelentessük meg az MKKSZ internetes honlapján.

Az Elnökség Államtitkár úr szíves figyelmébe ajánlja, hogy a nyílt levelet az OV nem a szembenállás és nem a konfliktusszándék kifejezésének, hanem megalapozott és következetes szakpolitikai állásfoglalásnak tekinti.

Nevezetesen: a szakszervezet országos választott testülete a köztisztviselők és a közalkalmazottak jogállásáról szóló hatályos törvények által intézményesített előmeneteli és bérrendszer működőképességének megőrzésére, az illetményelemek értékének legalább szinten tartására és az azokhoz fűződő szakmai és személyzetpolitikai érdekek védelmére kívánta a döntéshozók figyelmét felhívni, a közvéleményt tájékoztatni.

Ez a felelős megközelítés olvasható ki a nyílt levél 2. pontjának mondataiból. Az OV kifejezésre juttatta elkötelezettségét a közszféra dolgozóinak színvonalas feladatellátása, az ehhez szükséges szakmai, munkavégzési, valamint egzisztenciális feltételek megteremtése iránt, megfogalmazva a szakszervezet által reálisnak tartott igényeket a kormányzat, mint a közszféra munkáltatója felé.

Mindezek miatt az Elnökség pontatlan hivatkozásnak, összefüggéseiből kiragadott állításnak tekinti, hogy a nyílt levél az illetmények megtévesztő befagyasztását és a közszférában a tömeges reálbér-csökkenés rémképét

tartalmazná.

Az Elnökség biztos abban, hogy Államtitkár úr számára egyértelmű; mi a lényegi különbség az előbbi értelmezés és a Választmány által kifogásolt köztisztviselői illetményalap és közalkalmazotti illetménytábla 2003. évi befagyasztásának ténye között.

A történeti hűség (vagy egyszerűen csak az emlékezet felfrissítése kedvéért) helyénvalónak látjuk felidézni, hogy erre egyszer már (1999-ben) sor került. Kényszerűen és lényegében minden magyarázat nélkül kellett megélni az illetményrendszerek összeomlásához vezető következményeket és azok máig ható hátrányos hatásait. *(Ez ellen akkor sportcsarnoki nagygyűlésen, illetve a Kossuth Lajos téren több tízezren demonstráltunk.)*

Az MKKSZ — több éves tapasztalat alapján — határozottan állítja; a köztisztviselők közalkalmazottak karriertípusú pályafutását megalapozó, az életpályamodell jogi alapjait meghatározó rendszer aláadását eredményezheti az a költségvetési politika, amely mellőzi az illetményalap és az illetménytábla évenkénti legalább inflációt követő emelését.

Közzszolgálati, igazgatás- és személyzetpolitikai, de az EU-jogharmonizáció szempontjából egyaránt elvi jelentőségű és időszerű ez.

A munkavállalói érdekképviseletnek kötelessége ezek védelméért szót emelni. Nem tartjuk szerencsésnek tehát az olyan vélekedést, amely a OV nyílt levelét pusztán az aktuális szakszervezeti bérpolitika eszközének tekinti, netán irreális igénytámasztásnak minősíti.

A Köztisztviselői Érdekegyeztető Tanács (KÉT), valamint az Országos Önkormányzati Köztisztviselői Érdekegyeztető Tanács (OÖKÉT) ülésein a munkavállalói oldal képviselői a rendszer garanciáit erősítő szándékkal fogalmazták meg javaslataikat. Azt állítottuk - és ma is az a véleményünk -, ha a köztisztviselői illetményalap nem képes elmozdulni 33.000 Ft-ról, a stagnálás már önmagában rendszert rontó tényező.

Következésképp: a szakszervezet kész lett volna értékelni és tárgyalási alapként fogadni a kormányzat olyan gesztusát, amely alkalmasnak bizonyult volna kompromisszumos ajánlat kifejezésére. Ezzel szemben az elzárkózást kellett tapasztalni, azt, hogy minimális összeg erejéig történő kormányzati kötelezettségvállalásra sem került sor. Ebből pedig természetesen adódott a levonható következtetés: 2003. évre az egyetlen kormányzati alternatíva az alapok befagyasztása.

Ugyancsak helyénvalónak látja az Elnökség leszögezni, hogy az OV nyílt levele nem mulasztja el az elismerés, a nagyraértékelés hangján szólni a közalkalmazottak 2002. szeptember 1-jével végrehajtott béremeléséről. Történelmi értékűnek és léptékűnek, a bérfelzárkóztatási program látványos kezdetének minősítve azt.

Az Elnökség részben tudja elfogadni az áthúzódó hatások kedvező voltát a közalkalmazottak tekintetében. A köztisztviselők esetében a 100 %-os szorzókra történő ráállásához kapcsolódó előnyök hangsúlyozása véleményünk szerint nem megalapozott.

Az MKKSZ álláspontjától jelentősen eltérő az a tervezett intézkedés is, amely _ a közalkalmazottakéhoz hasonlóan _ a felsőfokú végzettségű, I. besorolási osztályú köztisztviselők legalacsonyabb alapilletményét havi 100 ezer forintban tervezi megállapítani. A nyílt levél e vonatkozásban is elvi alapokon álló igényt fogalmaz meg. Ha a középfokú végzettségű köztisztviselők legkisebb alapilletménye a mindenkori minimálbérrel lesz _ egyébként helyesen _, azonos, akkor a felsőfokú végzettségű köztisztviselők legkisebb alapilletményét a mindenkori minimálbér kétszeresének megfelelő összegben kell megállapítani.

Jól érzékelhető: a két megoldási változat nem ugyanaz.

Az Elnökség szerint az sem értelmezhető, hogy miért csak az ügykezelők kerülnek vissza 2003. július 1. napjától a Ktv. hatálya alá. Tapasztalataink egyértelműek: sem szakmai, sem munkajogi, de foglalkoztatáspolitikai indokok sem támasztják alá a fizikai alkalmazottak „kiszervezésének” további fenntartását. Miért jó az, hogy ha egy közigazgatási szervnél a foglalkoztatás többféle jogviszony alapján történik, annak összes munkaterhével. Az MKKSZ a Ktv. 2001. évi módosításakor sem értett ezzel egyet, s ma sem mondhat mást.

Tisztelt Államtitkár úr !

az Elnökség véleménye szerint sürgősen egyeztetnünk kell az alkalmazandó keresetszámítási módszereket. Az MKKSZ a mutatószámok ismeretében, jó szándék ellenére sem tud arra a következtetésre jutni, hogy a köztisztviselők ez év második felétől kb 12-16 %-os illetményemelkedésre, a közalkalmazottak 25-26-os éves átlagkereset növekedésre számíthatnak. Ha így lenne, azt az MKKSZ mindenképpen bérpolitikai eredményként tartaná számon. A valós helyzetet az árnyékolja be, hogy közigazgatási, intézményi szakterületenként, szintenként, önkormányzati típusonként roppant szélsőséges a szóródás, itt is eltakarja a tényállapotokat az átlagban gondolkodás differenciálatlansága.

A szorzóemelés a legkedvezőbb esetben eredményez 15,98 %-os illetménynövekedést (ez mintegy 2000 köztisztviselőt érint) De például egy 30 évi közzszolgálati jogviszonnyal rendelkező 13. fizetési fokozatba sorolt főelőadó esetében a növekedés 7.8 %-os. Ez az emelkedés éves szinten az inflációt sem kompenzálja, tehát nem valótlant azt állítani, hogy az illetmények reálértékének szinten tartása nem valósul meg.

Örömmel nyugtázza az Elnökség, hogy Államtitkár úr a nyílt levél 5. pontjában megfogalmazott MKKSZ-javaslatokat (igényeket) túlnyomórészt a reális tárgyalási témák között tartja számon. Jólesne, ha a szakszervezet támogatóra találhatna az Ön személyében, hogy e javaslatok a Ktv. soron lévő módosításakor realizálódhassanak.

Levele befejező mondata szerint érthetetlen, hogy az MKKSZ Országos Választmánya miért is helyezte kilátásba egy esetleges tiltakozó demonstráció megtartását. Az Elnökség úgy véli és reméli, hogy az eddig elmondottak már részben magyarázatot adtak a feltett kérdésre, s arra, hogy a tagság nyomatékos véleménynyilvánítását elvi álláspontok támasztják alá.

Ismételten hangsúlyozzuk: az MKKSZ továbbra sem tudja elfogadni, hogy a 2001. évi köztisztviselői, illetve a

2002. évi közalkalmazotti bérrendezés a 2003. évi bérfelajánlási igények jogosságát megkérdőjelezné.

Változatlanul az a véleményünk, hogy ezek funkciójuk szerint a méltánytalan évtizedes lemaradást részben kompenzáló bérintézkedések voltak. A köztisztviselők esetében a 2001. július 1. napján „visszatartott” 30 % szorzórész, a Ktv. 4. számú mellékletének a legvégső törvényi határidőig történő hatályban tartása az idő múlásával egyre erőteljesebben devalválta a másfél évvel ezelőtti béremelés pozitív hatásait, elégedettségi mutatóit.

Most a köztisztviselők jogállásáról szóló törvény napirenden lévő módosításától és Államtitkár úr által is említett tárgyalásoktól várja az Elnökség az értékelhető, érzékelhető elmozdulás jeleit, a 2002. őszi _ sikertelen _ egyeztetések felváltását érdemi párbeszédrel. Ezzel azt is jelzzük, hogy készek vagyunk a mielőbbi tárgyalásokra.

A partnerség és progresszív közös program alapján érdekelték vagyunk egy középtávú megállapodás megkötésében is, ha azt jól körülhatárolt célok alapozzák meg.

A soron következő hetek tárgyalási tapasztalatai határozzák meg, hogy az MKKSZ tagságának és Országos Választmányának ne kelljen élnie a demonstratív véleménynyilvánítás eszközével, mert reális és jogos igényei teljesítésére utaló jelek ezt okafogyottá teszik.

Budapest, 2003. február 28.

Tisztelettel üdvözlő:

Fehér József

Jó hírről írt levelet az MKKSZ-nek Lampert Mónika belügyminiszter

Dr. Kiss Sándor

Elnök úr részére

Magyar Köztisztviselők és Közalkalmazottak Szakszervezete

B u d a p e s t

Tisztelt Elnök Úr!

A kormányprogramnak megfelelően a Belügyminisztérium a közszolgálatban állók érdekvédelmének kiemelkedő fontosságot tulajdonít, s igyekszik kezdeményezően fellépni az érdekvédelem, a szociális párbeszéd feltételeinek, működési mechanizmusainak javítása a partnerség elvének érvényesítése érdekében.

Ennek szellemében kezdeményeztem a Kormányánál, hogy a 2003. évi közszolgálati ellenőrzések keretében kerüljön sor e kérdéskörbe tartozó témák vizsgálatára, országos elemzésére is. Szeretném tájékoztatni, hogy 2002. december 27-ei ülésén a Kormány javaslatomat elfogadva (1004/2003. (I.25.) Korm. határozat), elrendelte, hogy az ez évi közszolgálati ellenőrzések során az ellenőrzés tárgykörei döntően a munkahelyi érdekegyeztetés feltételeire, folyamataira, a helyi megállapodások tartalmának vizsgálatára, az érdekképviseleti tisztségviselők munkajogi védelmére, valamint a nyugdíjas bizottságok helyzetére vonatkozó témákra irányuljanak.

Ezzel is szeretné a Kormány elősegíteni, hogy a helyi érdekegyeztetést és szociális párbeszédet minél konkrétabb tartalommal lehessen megtölteni, s a közigazgatási szervek vezetői és az érdekképviseletek a helyi szinten is a kölcsönös konszenzuseresés, a partnerség jegyében végezzék egyeztetéseiket.

Kérem, hogy kísérik figyelemmel az ellenőrzést végzők tevékenységét, segítsék információikkal, hogy a témakörök vizsgálata alapján olyan megalapozó jelentések készülhessenek, amelyek feldolgozása nyomán tartalmasabbá, eredményesebbé tehetjük a helyi érdekegyeztetési tevékenységet.

Segítő együttműködésére számítva

Budapest, 2003. február „7.”

Üdvözlettel:

Dr. Lampert Mónika sk.

Hamarosan kezdődnek a tárgyalások a kormánnyal kötendő középtávú megállapodásról

A Medgyessy Péter miniszterelnökkel a SZEF-ben - új közéleti megbízatásának még az első napjaiban - folytatott megbeszélésen vetődött fel egy a közszolgálati szakszervezetek és a kormány között kötendő középtávú megállapodás gondolata. A SZEF javaslatát a kormányfő elfogadta, maga is fontosnak minősítette a létrejövő egyezséget.

Az előkészítő munka eredményeként nemrég elkészült a kormányzati oldal - első munka anyagaként kezelt - megállapodási javaslata, amelyet a SZEF Szövetségi Tanácsa 2003. február 20-ai ülésén az Ügyvivő Testület és a SZEF-tagszervezetek - köztük az MKKSZ -, javaslatai alapján számonkérhető konkrétumokkal egészített ki, mert túlságosan általánosnak talált.

Kérjük helyi szervezetek tagjait, tisztségviselőit, mondják el véleményüket, gondolataikat, mit tartanak feltétlenül fontosnak egy ilyen megállapodásban. Javaslataikat hasznosítani szeretnénk a hamarosan megkezdődő tárgyalásokon.

MKKSZ Országos Iroda

JAVASLATOK a kormány, a SZEF, az ÉSZT valamint az FRDÉSZ együttműködési megállapodására

Az együttműködési megállapodásról tárgyalást folytató szervezetek egyetértenek abban, hogy az előttünk álló években fontosak a kiegyensúlyozott munkaügyi kapcsolatok.

Fontos a munka világát érintő rövid és hosszabb távú változtatások előkészítésének és végrehajtásának az előrelátó tervezése, és az intézkedési tervek kidolgozásának a szerves részét képező érdekegyeztetési folyamat. A különböző változtatások, modernizációs intézkedések középpontjában alapvető közös érdek és cél áll: a jellemző uniós viszonyokhoz, standardokhoz való illeszkedés, folyamatos felzárkózás. Ennek érdekében szükséges a közsféra munkavállalói élet- és munkakörülményeinek, kereseti viszonyainak, foglalkoztatási feltételeinek javítása, a közsféra modernizálása, a munkaügyi kapcsolatok intézményrendszerének hatékony működése.

A közsféra számos közszolgálati alkalmazottjára különös felelősség hárul az európai uniós követelmények, szabályok, eljárási módok, alapos gyakorlati megismertetése terén. Másrészt a közszolgálati alkalmazottak széles körének számos olyan feladatot kell eredményesen megoldani, végrehajtani, amely a közszolgáltatások uniós színvonalra emelkedését célozza. A kormány a közsféra uniós feladatokra való felkészülését érdemben kívánja támogatni.

A tárgyaló felek a következő években folyamatos együttműködésükről – a közalkalmazottakra, a köztisztviselőkre, a rendvédelmi szervek szolgálati jogviszonyban álló tagjaira, valamint a honvédség hivatásos és szerződéses státuszú tagjaira – az alábbiak szerint állapodtak meg:

1. A közsféra modernizációja

1.1. A felek meggyőződése, hogy a közsféra modernizációja nem valósítható meg az érintett munkavállalók többségének aktív támogatása nélkül. Ezért arra az elhatározásra jutottak, hogy a modernizáció sikeres megvalósítása érdekében rendszeres együttműködést alakítanak ki.

1.2. A kormány lehetővé teszi, hogy a szakszervezetek idejében megismerkedhessenek a közsféra modernizációját érintő koncepciókkal, illetve törvénytervezetekkel. Módot ad arra, hogy véleményüket, javaslatukat a döntés előtt kifejtthessék. A szakszervezetek aktívan közreműködnek a modernizáció folyamatában.

1.3. A felek szorosan együttműködnek az Európai Unióhoz való csatlakozás időszerű teendőiben, a kormány igényli a szakszervezetek véleményét és részvételét az EU-csatlakozással összefüggő, a közsféra különböző szektorait érintő kérdésekben, különösen a Nemzeti Fejlesztési Terv megvalósításában, a regionalizáció előkészítésében. A szakszervezetek közreműködnek tagságuk felkészítésében, a népszavazás sikerének előmozdításában.

1.4. A felek kezdeményezik annak közös vizsgálatát, hogy uniós csatlakozásunk kapcsán a közszolgáltatások uniós színvonalának elérése érdekében a foglalkoztatás, a munkavégzés feltételeinek javítása, a magas színvonalú munkateljesítményekkel arányos anyagi elismerés lehetőségének megteremtése érdekében milyen intézkedések szükségesek a főbb tevékenységi területeken.

2. Az egységes közszolgálati szabályozás

A felek megállapodtak abban, hogy folyamatosan együttműködnek

- A közszolgálati jogállási törvények modernizálásában, a különböző törvényeket integráló egységes közszolgálati keretszabályozás kialakításában,
- A közszolgálati illetményrendszerek hosszútávra kiható átalakítását (átfogó korszerűsítését) szolgáló intézkedések – a szektorális illetmény-meghatározási mechanizmusoknak egységes közszolgálati szabályozási keretbe illesztésének – kidolgozásában, továbbá
- Az illetményen (kereten) kívüli munkáltatói juttatások átfogó rendszerének a felülvizsgálatában, az egyes szektorális (közalkalmazotti, köztisztviselői, hszt stb.) juttatási rendszerek összehangolásában.

3. Bér- és jövedelempolitika

3.1. A felek egyetértenek abban, hogy

- A költségvetési intézményi szféra bérpolitikájának középpontjában az a bérfelzárkózási (felzárkóztatási) folyamat áll, amely a gazdasági teljesítmények alakulásával összhangban fokozatosan zajlik. E folyamat alapját az képezi, hogy
- A magyar nemzeti össztermék növekedése gyorsabb az uniós országok átlagánál.

Az intézményi szférában folytatni kell a bérek (keresetek) felzárkóztatását a versenyszférában, az összehasonlítható szakmai-munkaköri kategóriákban kialakult jellemző kereseti szintekhez. Évente meg kell vizsgálni, hogy az előző időszakban a verseny- és az intézményi szféra összehasonlítható kereseti szintjei miként változtak, mennyivel csökkent a keresetek relatív elmaradása az intézményi szféra főbb ágazataiban, szakmai-munkaköri csoportjainál.

3.2. A kormány vállalja, hogy elősegíti az intézményi szférában

- a keresetek nemzetgazdasági átlagot meghaladó reálérték növekedését a 2003-2006 közötti időszakban.

Ennek garanciáit az illetményrendszerrel kapcsolatos törvényi szabályozás is megteremti.

- A 2004-2006. közötti évekre vonatkozó keresetnövelés mértékét évenként külön megállapodások rögzítik.

3.3. A felek megállapodtak abban, hogy

- folyamatosan figyelik és elemzik a költségvetési intézményi szféra keresetalakulását. Első alkalommal 2003.

II. félévben _ az I. félévi tényadatok fényében _ átfogó elemzés készül az intézményi szféra egésze, a közalkalmazotti, a köztisztviselői, valamint a fegyveres és rendvédelmi szektorok, továbbá a főbb tevékenységi ágazatok és az azokban dolgozó nagyobb foglalkozási csoportok keresetalakulásának jellemzőiről. Másrészt

- a keresetalakulás tényadatainak részletes elemzése alapján kell meghatározni a 2003-ra már elhatározott intézkedéseken túlmutató aktuális bérfejlesztési célokat, a bérfejlesztések végrehajtásának alkalmas módját, eszközeit és a megfelelően ütemezett időpontját.

4. Foglalkoztatás, munkaidő

4.1. A felek megállapodtak arról, hogy

- a kormányzat és a szakszervezetek szakértői közösen áttekintik az intézményi szféra főbb ágazatainak és szektorainak a foglalkoztatási jellemzőit, a három (központi és helyi költségvetési, és OEP-finanszírozású) államháztartási alrendszer szerinti metszetben, azzal a céllal, hogy a jó minőségű közszolgáltatáshoz szükséges ésszerű létszámnormák alakuljanak ki. Másrészt

- a szakszervezeti szakértők is részt vesznek a heti munkaidő fokozatos csökkentésével kapcsolatos előzetes átfogó felmérésben, és a felmérés adatainak elemzésében, azzal a céllal, hogy a munkaidő (változatlan keresetek mellett) 2006-ig fokozatosan 38 órára csökkenjen.

4.2. A felek megegyeztek abban, hogy 2003. első felében közösen megvizsgálják _ szakmai, munkajogi és gazdaságossági szempontból _ a közszolgálati jogviszonyokból kiszervezettek, de változatlanul közszolgáltatást végzők helyzetét. (A felek egyetértettek abban, hogy 2003. július 1-jével a közigazgatási ügykezelőket visszaszervezik _ garantált bérrendszerrel _ a köztisztviselői törvény hatálya alá. Ugyanakkor ismét meg kell vizsgálni a közigazgatás fizikai alkalmazottainak visszaszervezése kérdését is.)

4.3. A felek 2003. első felében megvizsgálják, hogy melyek azok a problémák, amelyek a közzsféra egyes területeinek jogviszonyával összefüggésben halaszthatatlan intézkedést igényelnek. Ennek keretében szükséges a közalkalmazotti tanácsok működésével összefüggő kérdések vizsgálata, s a döntés azok további sorsát illetően, valamint annak számbavétele, hogy mely kérdésekben szükséges a munkavállalói és a szakszervezeti jogok bővítése.

5. A helyi önkormányzati rendszer reformja

A megállapodást kötő felek szükségesnek tartják, hogy a szakszervezeti oldal szakértőit is vonják be _ véleményező és javaslattevő szerepben _ a helyi önkormányzatok feladat-, működési és finanszírozási rendszerének a tervbe vett reformját előkészítő munkába.

6. A felek megállapították, hogy a munkaügyi kapcsolatok (az intézmények érdekegyeztetés) országos rendszerének az új struktúrája a 2002. év második felében lényegében kialakult.

6.1. A kormányzat képviselői vállalták, hogy a közzsférabeli érdekegyeztetés valamennyi főbb fórumára vonatkozóan rendelkezéseket javasolnak beépíteni az intézményi szféra jogállási törvényeibe. Ugyanakkor a kormányzat és a szakszervezetek képviselői elhatározták annak közös vizsgálatát, hogy egyes ágazati fórumok működése (különösen a közalkalmazotti szektorban) miként tehető érdemibbé, továbbá a közalkalmazotti szektorban miként hozható létre olyan kollektív szerződési rendszer, amelynek van ún. középszintje is (ágazati-fenntartói kollektív keretszerződések formájában).

6.2. A kormány keresi annak lehetőségét, miként nyújthat támogatást a szakszervezetek feladatainak színvonalas ellátásához szükséges feltételek megteremtéséhez. Erről a felek külön egyeztetést folytatnak.

Záradék

1. A megállapodásban foglaltak megvalósulását a Felek évente értékelik.

2. A Felek ajánlják az egyes ágazatok irányítását gyakorlóknak és az ágazati szakszervezeteknek, hogy saját területükre vonatkozóan kössenek középtávú megállapodást.

3. A Felek javasolják a helyi önkormányzatok érdekképviselői szövetségeinek, hogy csatlakozzanak ehhez az együttműködési megállapodáshoz, s ezzel tegyék lehetővé, hogy a jelen megállapodás az Országos Közszolgálati Érdekegyeztető Tanács megállapodásává válhasson.

Budapest, 2003. január 16.

MKKSZ - program

a köztisztviselők és a közalkalmazottak EURÓPAI UNIÓRÓL SZÓLÓ tájékoztatásáért

„A”

100 plusz 1 kérdés az Európai Unióról

(Szakmai napok a közszolgálatot érintő várható hatásokról)

I.

Célkitűzések és szakmai tematika

1. A Magyar Köztisztviselők és Közalkalmazottak Szakszervezetének elkötelezettsége a szakmaiság javítása mellett

A Magyar Köztisztviselők és Közalkalmazottak Szakszervezete (MKKSZ) mindig kiemelt céljának tekintette a közszolgálati dolgozók szakmai felkészültségének javításában való tevékeny részvételt. Évek óta sikeresen szervez szakmai napokat azzal a céllal, hogy a legaktuálisabb szakmai ismeretek, információk átadásán túlmenően fórumot biztosítson a közvetlen, interaktív vélemény- és tapasztalatcseréhez.

2. A közszolgálat munkavállalói, mint önálló véleményformálók

Az MKKSZ úgy gondolja, hogy az elkövetkezendő időszak legfontosabb érdekvédelmi és szakmapolitikai kihívása, hogy a magyar köztisztviselők és közalkalmazottak – mint a társadalom véleményvezető rétege – támogassák Magyarország csatlakozását az Európai Unióhoz állampolgárként, hivatalnokként és közintézmény munkavállalóként egyaránt. Ez utóbbi hangsúlyozása azért szükséges, mert az állampolgárok hivatalos ügyeik intézése kapcsán évente több millió alkalommal keresik fel személyesen a hatóságokat, közintézményeket, kisebb településeken pedig a köztisztviselők és a közalkalmazottak a helyi közösség meghatározó véleményformálói. Mindezek alapján úgy ítéljük meg, hogy a közszolgálat munkavállalói egységes és önálló véleményformáló réteg, s mint ilyen kulcsszerepet játszhat az európai uniós tagság mellett szóló kormányzati kommunikációban. Ez a réteg segítheti elő, hogy a kormányzat rajtuk keresztül is egységes hangon, közös fogalomkészlettel jelenjen meg a nyilvánosság előtt a csatlakozást érintő kérdésekben.

3. Munkavállalói érdekvédelmi szervezetek szerepvállalása

Úgy gondoljuk, hogy a kommunikáció hatékonyságát javíthatja, ha a kormányzati szektor mellett az egységes társadalmi csoportokat és ezeket képviselő civil és szakmai, munkavállalói érdekképviseleti, illetve érdekvédelmi szervezetek is aktív szerepet vállalnak, ezért kívánjuk elindítani a „100 plusz 1 kérdés az Európai Unióról” elnevezésű szakmai napok országos sorozatát.

Az MKKSZ valamennyi megyében szervezett formában van jelen, s mintegy negyvenezer fős tagsággal rendelkezik, ennél fogva a legszervezettebb és a legerősebb támogatottsággal rendelkező szakszervezetek közé tartozik. Ezt kihasználva arra vállalkozunk, hogy megyénként szervezünk önálló szakmai napot a megye területén dolgozó köztisztviselők és közalkalmazottak számára, hogy megismerjék mi az Európai Unió, mit jelent számukra a tagság, mennyiben érintettek a csatlakozásban, mit várhatnak az ország uniós tagságától szakmai szempontból, s mit nyújthatnak az Európai Uniónak.

4. Közigazgatás-specifikus európai klubhálózat

A kötetlen és oldott eszmecsere feltételeinek megteremtése céljából a szakmai nap a hagyományos módszerek mellett klubszerű formában is megrendezhető. Ez alapját képezheti egy országos közigazgatási specifikus európai klubhálózatnak, amely valamennyi érintett számára lehetőséget kínál a bekapcsolódásra, a személyes részvételre, átélve a tanulás élményét.

A „100 plusz 1 kérdés az Európai Unióról” szakmai nap megvalósítása révén elérhető, hogy

- a csatlakozás kérdésköre közelebb kerüljön a közszolgálati munkavállalókhoz nemcsak szakmai, szektorpolitikai szempontból, hanem szélesebb kitekintést engedve a hétköznapi európai élet tekintetében is,
- a közalkalmazottak és a köztisztviselők érezzék személyes érintettségüket, és ismerjék fel saját érdekeiket,

- megteremtődjen az érzelmi azonosulás lehetősége,

- teljes körűen bemutatásra kerüljenek a csatlakozással megnyíló lehetőségek és kihívások,

- speciális, célzott információ átadásra, kommunikációra nyíljon lehetőség.

A szervezés során fokozott figyelmet kívánunk fordítani a kormányzati kommunikációval szemben támasztott egységesség követelményére. Ezért a kormányzati közigazgatásban európai integrációs szempontból kulcsszerepet játszó szakembereket szándékozunk felkérni moderátorként, akik képesek a felmerülő kérdésekre egységes üzenettel válaszolni, nagymértékben támaszkodva az interaktivitásra épülő vélemény- és eszmecsereire. Nem megfellebbezhetetlen kinyilatkoztatásokra, hanem érvek és ellenérvek ütköztetésére van szükség, s az előadók, közreműködők személyét is ennek megfelelően kívánjuk kiválasztani és felkérni.

A klubszerű eszmecserek szükségszerűen csak korlátozott részvételt tesznek lehetővé, ezért terveink között szerepel, hogy internetes portálunkon folyamatosan közzé tesszük az előre megfogalmazott 100 kérdés kapcsán felmerült további kérdéseket, az azokra adott válaszokkal együtt. Lehetőséget biztosítunk arra is, hogy újabb kérdéseket tegyenek fel a világháló segítségével, s azokra szakavatott személyektől válaszokat kapjanak.

A célzott és irányított kommunikáció érdekében a szakmai eszmecsere kereteit előre megfogalmazott kérdések biztosítják. A „vita” nem válhat parttalanná, a témákat logikus gondolatmenetnek kell összefűznie, anélkül, hogy a résztvevők passzivitásra, az információk egyoldalú befogadására lennének „kényszerítve”. A kérdéseket úgy kívánjuk megfogalmazni és összeállítani, hogy azok valamilyen módon kapcsolódjanak a végső, saját maguk által megválaszolandó plusz 1 kérdéshez:

Egyet ért-e Ön azzal, hogy Magyarország tagja legyen az Európai Uniónak?

Sőt, nyíltan kívánjuk meghirdetni, hogy a 100 kérdést szakértőink azért válaszolják meg, hogy a népszavazás napján mindenki megalapozott választ tudjon adni erre a legfontosabb plusz 1 kérdésre.

5. Partneri együttműködés

A kifejezetten köztisztviselőknek és közalkalmazottaknak szóló szakmai nap megrendezését azért is fontosnak tartjuk, mert az – a napi aktualitásokon túlmenően – más alapértékek ismertetésére is lehetőséget biztosítana.

Minden társadalmi rétegben – köztük a köztisztviselőkben és közalkalmazottakban is – tudatosulni kell az

érintettségnek, ehhez viszont arra van szükség, hogy a kommunikáció folyamán ezt a társadalmi csoportot az érdekvédelmi szervezeten keresztül is megszólítsuk.

II.

A szakmai napok tervezett programja

1. Megnyitó

Tartják:

megyei közgyűlések elnökei vagy a rendezvény házigazdájaként az önkormányzat polgármestere, valamint az MKKSZ vezető tisztségviselője (elnök, főtitkár, alelnökök, megyei titkár) vagy a kijelölt helyi választott szakszervezeti tisztségviselő.

2. Bevezető előadás

A magyar közigazgatás (közszolgálat) előtt álló kihívások az európai uniós csatlakozás tükrében

3. Szakmai-módszertani előadások

a) A jogharmonizáció aktuális feladatai, különös tekintettel az önkormányzati rendeletek átfogó felülvizsgálatára

b) A pénzügyi gazdálkodást érintő európai uniós kihívások, különös tekintettel az önkormányzatok gazdálkodására

c) A regionális, a strukturális, valamint a támogatási politikából fakadó kihívások, különös tekintettel az EU pályázati rendszeréből adódó lehetőségekre

d) A partiticipációs jogok érvényesülése az Európai Unióban, különös tekintettel a munkavállalók érdekvédelmére, valamint a helyi közszolgálati érdekegyeztetésre

4. Interaktív konzultáció az európai párbeszéd jegyében

„B”

A MAGYAR KÖZIGAZGATÁS KINCSESTÁRA (KÖZKINCS)

1. Az Európai Unió csatlakozás küszöbén egyre többször halljuk a belépés mellett szóló érveket, amelyek a népszavazás előtt arról kívánják meggyőzni az állampolgárokat, hogy milyen előnyökkel jár a taggá válás. Ugyanakkor kívánatos volna azt is felmutatnunk _ saját önbecsülésünk, valamint a „befogadó” uniós országok közvéleményének tájékoztatása miatt is _ azt, hogy nem üres kézzel érkezünk. Számos olyan értéket viszünk magunkkal, ami gazdagítja, színesebbé, változatosabbá teszi az európai kultúrát, aminek felmutatása, megismertetése kölcsönös haszonnal járhat.

2. Az országimázs ilyen módon való pozitív alakítása *a közigazgatás területén is lehetséges*. Ezer éves államiságunk alatt intézményrendszerben, jogszokásokban és szabályzatokban, tárgyi emlékekben számos olyan megőrzésre és a legszélesebb nyilvánosság előtt *közkinccsé* tételre érdemes dolog halmozódott fel _ csak meg kell keresnünk, le kell porolnunk _ amelyek méltán tarthatnak számot széles körű érdeklődésre országhatárainkon kívül is. *Nem közigazgatástörténetre gondolunk _ az tankönyvekből, szakkönyvekből megismerhető _ hanem ami emögött húzódik meg, elsősorban lokális tanúságként: régi községi statútumok, helyi szabályzatok, szerződések, amelyek a helyi közösségi életnek keretet adtak; régi, építészetiileg is jelentős épületek, amelyek a közigazgatást szolgálták akár megyeházként, akár kisközségek faluházaként; irodai eszközök, tárgyak, helyi térképek; a helyi önkormányzás működését megidéző jegyzőkönyvek, igazolások, körözüvények, határozatok; régi fényképek, rajzok; települések címerei, zászlói és egyéb jelképei, pecsétjei; jelentősebb eseményekről, illetve kiemelkedő személyekről készült fényképek, stb. A felsorolást még tovább lehetne folytatni.*

Szeretnénk Európának bemutatni, hogy közigazgatásunk történetét, értékeit, emlékeit számon kívánjuk tartani, megbecsüljük, megőrizzük és másokkal is megosztjuk, hiszen a modernizáció útján előre haladva csak akkor tehetünk biztos lépéseket, ha gyökereinket, saját értékeinket nem feledve, kulturális identitásunkat, sajátos megoldásainkat tovább fejlesztve illeszkedünk be az *Európai Közigazgatási Térbe*.

3. Ennek jegyében szeretnénk egy fényképeket, színes illusztrációkat és szöveges leírásokat tartalmazó, igényesen, albumszerűen kivitelezett kiadványt összeállítani a szó legszorosabb értelmében vett kollektív munkával. Anyagát *pályázat útján*, publikálható formában (szöveg, fénykép, rajz, térkép, stb.) szeretnénk összegyűjteni. A pályázati kiírás az ország valamennyi településéhez, valamennyi közigazgatási szervéhez, és valamennyi köztisztviselőéhez szólna. Az összegyűjtött anyag megfelelő alapot nyújtana egy országos szakmai kiállítás megrendezésére, amelyet július 1-jén, a Köztisztviselők Napján lehetne megnyitni. Ez kiváló alkalmat jelentene arra, hogy az Európai Unió és a magyar közigazgatás kapcsolatrendszeréről, közös múltjáról és jövőjéről essen szó a legnagyobb nyilvánosság előtt.

„C”

EURÓPAI RANDEVÚ A PARTNERSÉG JEGYÉBEN

A partnerség, az együttműködés, a konszenzusteremtés újfajta értékei az európai bürokráciáknak, amelyek nélkül nem képzelhető el eredményes európai közigazgatás. A közös célok elérése szoros szakmai együttműködést, sőt azt is mondhatjuk, együtt gondolkodást igényel. Nemcsak arra van szükség, hogy a különböző országok köztisztviselői jól ismerjék egymás közigazgatási rendszerét, hanem arra is, hogy értsék döntéseik, cselekvéseik motivációit, szakmai felfogásuk, hozzáállásuk kialakulásának mozgatórugóit. Az együtt gondolkodás feltételezi azt is, hogy képesek vagyunk beleképzelni önmagunkat a másik helyzetébe, abba a kulturális, erkölcsi értékrendbe, ahol szakmai, köztisztviselői szocializációja végbement.

A cél tehát a következőképpen fogalmazható meg: *ismerjük meg egymást!* Ebbe beletartozik saját magunk

bemutatása épp úgy, mint mások kultúrájának, szokásainak, hagyományainak megismerése. Adjunk randevút egymásnak, és teremtsünk lehetőséget arra, hogy félíg játékos körülmények között, szórakozva, mindenki a tetszése szerint csippentsen ki egy darabot valamelyik európai tagállam kultúrájából, s azt olyan emlékként őrizze, amelyet a későbbi esetleges munkakapcsolatok során is érdemes felidézni.

A magyar közigazgatásnak szüksége van az olyan alkalmakra, amikor ünnepelelve értékel, elismerésekkel díjazza az egyéni teljesítményeket, és sorra veszi az elkövetkező időszak szakmai kihívásait. Fontos azonban az is, hogy ezek ne csak hivatalos ünnepek, hanem egyben családi rendezvények is legyenek. Azok számára is ünnepi hangulatot kell teremteni, felhőtlen szórakozást, kikapcsolódást kell biztosítani, akik az egész évi különösen nehéz, konfliktusokkal terhelt munkához a kiegyensúlyozott biztos családi háttérrel és nyugalommal biztosítják.

Ugyanakkor a családi jellegű lehetőséget teremt arra, hogy fontos üzeneteket a köztisztviselőkön keresztül más rétegekhez is eljuttathassunk. Az Európai Unióhoz való csatlakozás fontosságának hangsúlyozása ilyen üzenetnek minősül, ezért javasoljuk megszervezni Európai Randevű elnevezéssel egy olyan központi rendezvényt, amelyen lehetőség nyílik arra, hogy a tagállamok közigazgatásai randevút adjanak egymásnak az élet legfontosabb területeit érintve. Ilyen például a gasztronómia, az irodalom, a zene, a tánc, stb. Fontosnak tartjuk az érintettek aktív bevonását a rendezvény programjainak kialakításába, ezért többféle felhívást teszünk közzé:

- Keressük a magyar közigazgatás arcát! (Ennek kapcsán szeretnénk kiválasztani azt a férfi és női köztisztviselőt, akik arcukkal szimbolizálhatják a magyar közigazgatást, olyannak mutathatják azt, amilyennek látni szeretnénk: barátságosnak, egyenesnek, őszintének, jóságosnak és hitelesnek. Interneten keresztül szavazni lehet a jelöltekre, az eredményhirdetésre az Európai Randevűn kerülhetne sor.)

- Mindenki hozza magával azt a regényt, verseskötetet, irodalmi alkotást, zenét, zenei művet, festményről, grafikáról készített reprodukciót, stb, amelyekről azt gondolja, hogy méltán képezhetik az európai kultúra részére. Ezeket az alkotásokat szimbolikusan elhelyezzük az Európa Háza könyvespolcain, zeneszekrényeiben, tárlóiban.

- Keressük azokat a karikatúrákat, amelyek kellő önironiával, ugyanakkor megfelelő komolysággal érzékeltetik a magyar bürokrácia jelenlegi állapotát, a hivatal és az ügyfél kapcsolatát, illetve az euro-bürokraták „munkával terhes” mindennapjait. A legjobbakat közszemlére tesszük.

- Mesterfokon az Európai Unióról (szellemi vetélkedő).

- Állítsuk össze az Európa Tálát! (Küldje el mindenki annak az ételkülönlegességnek a receptjét, leírását, amelyet leginkább jellemzőnek tart az adott tagállamra. Ezek alapján elkészítjük az un. Európa Tálát, amelyről minden résztvevő tetszése szerint válogathat.)

Az Európai Randevűre, mint országos rendezvényre valamennyi köztisztviselő meghívást kap, ezért azt Budapesten, nagy befogadóképességű helyen kell megszervezni (pl. Budapesti Kongresszusi Központ). Az időpontra kétféle alkalom kínálkozik: május 9. (Európa Nap) és szeptember 30. (Önkormányzatok Napja).

Budapest, 2003. február 21.

MKKSZ tagoknak kedvező csoportos élet- és balesetbiztosítás

Magyar Köztisztviselők és Közalkalmazottak Szakszervezete (MKKSZ)

Munkahelyi Szervezet Vezetősége

Székhelyén

Kedves Kollégánók!

Kedves Kollégák!

Szakszervezetünk 1994 óta teszi lehetővé, hogy a munkahelyi szervezetek csoportos élet- és balesetbiztosítást kössenek az MKKSZ tagjai javára. A Föld minden országára és a nap 24 órájára érvényes balesetbiztosítást több mint 200 munkahelyi szervezet közel 8000 MKKSZ tagja vette igénybe. Az elmúlt nyolc év alatt a bekövetkezett balesetek után biztosított tagjaink minden esetben részesültek a megfelelő szolgáltatásban.

Tapasztalataink szerint ez a biztosítás _ amely igen kedvező feltételekkel kizárólag csak az MKKSZ tagjaira érvényes _ jól szolgálja az általunk képviselt munkavállalók biztonságát, és a mindig váratlanul bekövetkező balesetekből eredő anyagi károk enyhítéséhez is hozzájárul.

Szakszervezetünk az elmúlt nyolc év tapasztalatai alapján javasolja a munkahelyi szervezeteknek, hogy továbbra is kössenek csoportos balesetbiztosítást az MKKSZ tagjai javára. Célunk a biztosítási szolgáltatások továbbfejlesztése: alacsony díjtétel mellett rugalmasan növekvő szolgáltatás, és ezzel anyagi biztonság teremtése.

Az MKKSZ-tagok

csoportos élet- és balesetbiztosításának továbbfejlesztésében

Új partnerünk az AXA Biztosító Részvénytársaság.

Partnerünk által ajánlott biztosítás mind a biztosítási összegben (360,- Ft helyett 223,- Ft/fő/év) mind a baleseti kockázatok tekintetében, mind pedig a fizetendő szolgáltatási összegekben kedvezőbb a korábbiaknál.

Mellékeljük a díjtételekről, baleseti kockázatokról és a biztosítási összegről szóló tájékoztatót.

Azok a munkahelyi szervezetek, amelyek a biztosítási összeget 2003. január 30-áig a korábbi feltételek szerint (30,- Ft/fő/hó) befizették az MKKSZ számlájára, tagjaik az új feltételek szerinti biztosításban részesülnek mindaddig, ameddig a befizetett összeg az új díjtételek szerint érvényes.

Azok a munkahelyi szervezetek, amelyek február hónapban fizetik be a biztosítási díjat, tagjaik a befizetés napjától biztosítottak, de befizetni csak 4 hónapra számított összeget (4 x 18,60 Ft/fő) kell.

Kérjük, hogy a mellékelt igénybejelentést kitöltve legkésőbb 2002. március 31-éig küldjék meg az Országos Irodának (Szilágyi Katalin főkönyvelő részére).

A 2003. II. félévi biztosítási díjat (6 x 18,60 Ft/fő) 2003. június 15-éig kérjük az MKKSZ számlájára befizetni. Ezt követően lehetőség van a díj félévi vagy évi befizetésére.

Számlaszám:

OTP Bank Rt Közép-magyarországi Régió

11742001-20038564

Budapest, 2003. január 28.

Üdvözlettel:

Fehér József

SZERZŐDÉSI FELTÉTELEK

I. A biztosítási szerződés alanyai

1. A szerződő a Magyar Köztisztviselők és Közalkalmazottak Szakszervezete. A biztosító az AXA Biztosító Rt. (1134. Budapest, Róbert Károly krt. 76-78.).

2. A biztosított az a személy, akinek életére, egészségi állapotára, testi épségére a biztosító a biztosítási szerződéssel kockázatot vállal. Jelen szerződés biztosítottjai a szerződő szakszervezet tagjai.

3. A biztosított életében esedékes szolgáltatás kedvezményezettje a biztosított. A haláleseti szolgáltatás kedvezményezettje _ amennyiben a biztosított írásban kedvezményezettként más személyt nem nevez meg _ a jogerőre emelkedett hagyatéki végzésben megjelölt személy.

II. Biztosítási események

4. A biztosító a szerződésben meghatározott feltételek mellett az alábbi biztosítási eseményekre vállal kockázatot:

a. Baleseti halál: a biztosító a biztosított balesetből eredő, a baleset napjától számított egy éven belül bekövetkezett halála esetén a biztosítási összeget fizeti ki a kedvezményezett részére.

b. Közlekedési baleseti halál: a biztosító a biztosított közlekedési balesetből eredő, a baleset napjától számított egy éven belüli halála esetén a biztosítási összeget fizeti ki a kedvezményezett részére.

c. Egyösszegű térítés súlyos végleges egészségkárosodás (rokkantság) esetén: a biztosított balesetből eredő, a baleset napjától számított egy éven belül megállapított, 50 %-os mértéket elérő végleges egészségkárosodása esetén a rokkantság mértékétől függetlenül a biztosítási összeg 100 %-a kerül a biztosított részére kifizetésre.

d. Közlekedési baleseti rokkantság, a biztosított közlekedési balesetből eredő, a baleset napjától számított egy éven belüli végleges egészségkárosodása esetén a biztosító a biztosítási összegnek a rokkantság mértékével megegyező százalékát fizeti ki a biztosított részére. Nem teljesít szolgáltatást a biztosító, ha a rokkantság mértéke nem éri el a 11 %-ot. Az egy biztosítottra kifizetett szolgáltatás nem haladhatja meg a biztosítási összeg 100 %-át.

e. Egyösszegű térítés baleset miatt szükségessé váló kórházi benntartózkodás esetén. Biztosítási esemény a biztosított baleset miatt szükségessé váló, 15 napot elérő folyamatos kórházi ápolása (fekvőbeteg gyógyintézeti ellátás). A biztosító szolgáltatása a 15 napot elérő, de 28 napot nem meghaladó baleseti eredetű kórházi benntartózkodás esetén a biztosítási összeg. A biztosító a 28 napot meghaladó kórházi benntartózkodás esetén a biztosítási összeg kétszeresét fizeti ki a biztosított részére. Egy biztosítási év alatt biztosítottanként legfeljebb a biztosítási összeg háromszorosa fizethető ki.

f. Baleseti eredetű mulékony sérülés: amennyiben a biztosított a közvetlenül baleset eredményeként bekövetkező sérülése a biztosított legalább 30 napos folyamatos keresőképtelenségét eredményezi, vagy a biztosított csonttörést szenved, a biztosító balesetenként a feltételek szerinti egyösszegű szolgáltatást teljesíti a biztosított részére. Jelen szerződés értelmében keresőképtelennek minősül az a biztosított, aki szokásos kereső tevékenységét az őt ért baleset miatt ellátni képtelen.

III. Fogalmak

5. Balesetnek minősül a kockázatviselés tartalma alatt, a biztosított akaratán kívül, hirtelen fellépő olyan külső behatás, amelynek következtében a biztosított meghal, egészségkárosodást, vagy mulékony sérülést szenved.

6. Jelen feltételek szempontjából nem minősül balesetnek

- a hasi- vagy altesti sérv (megemlés), ha az balesettel nincs okozati összefüggésben;

- a porckorong sérülés, továbbá a nem baleseti eredetű vérzések és az agyvérzés;

- a biztosítottra vonatkozó kockázatviselés kezdete előtt már sérült érzékszervek miatt bekövetkező egészségkárosodás.

7. Baleseti végleges egészségkárosodás (rokkantság) a balesettel közvetlen okozati összefüggésben fellépő olyan anatómiai elváltozással járó funkciókárosodás, amely a testi vagy szellemi teljesítőképesség tartós (maradandó) károsodáshoz vezet.

A bekövetkezett rokkantság, ill. egészségkárosodás százaléka a felsorolt testrészek és érzékszervek elvesztése vagy funkcióképtelensége esetén az összes körülményt figyelembe vevő orvosi vizsgálat alapján, az alábbi táblázat iránymutató mértékei alapján kerül megállapításra:

Testrészek egészségkárosodása Térítés mértéke

Mindkét szem látóképességének teljes elvesztése 100 %

- Egy szem látóképességének teljes elvesztése 50 %
- Egyoldali felkar csonkolása 65 %
- Egyoldali comb csonkolása 60 %
- Mindkét fül hallóképességének teljes elvesztése 60 %
- Agyzúódás utáni állapot, súlyos maradvány tünetekkel és folyamatos 100 %
ápolási igénnyel
- A nyaki, háti, ágyéki gerincvelő sérülése állandósult bénulással 70-100 %
- Egyik fül hallóképességének teljes elvesztése
30 %
- Szaglóérzék teljes elvesztése 10 %
- Hüvelykujj elvesztése 15 %
- Mutatóujjak elvesztése 10 %

Többi ujj elvesztése, egyenként 5 % A táblázatban nem rögzített szervek vagy testrészek elvesztése, funkciócsökkenése esetén a biztosító orvos szakértője állapítja meg, hogy a biztosított normál testi vagy szellemi teljesítőképessége milyen mértékben csökkent. A biztosító orvos szakértőjének megállapítása független a társadalombiztosítási és más orvosi szervek megállapításaitól.

Ha azonos baleset következtében több funkció is csökkent, akkor a táblázat alapján megállapított rokkantsági fokok összeadódnak, de 100 %-nál nagyobb mérték ebben az esetben sem állapítható meg.

Amennyiben a baleset során olyan funkciók, testrészek károsodnak, melyek működőképessége már a baleset előtt csökkent volt, akkor az előzetes rokkantság mértéke a táblázat alapján levonásra kerül a szolgáltatás meghatározásánál.

8. Kórházi ápolás:

Szolgáltatás kizárólag baleset miatt szükségessé váló, orvosilag indokolt, a magyar egészségügyi hatóság által elismert egészségügyi intézményben töltött fekvőbeteg ellátás alapján fizethető. A kórházi ápolás időtartama a kórházba történő felvétellel kezdődik, és a kórházból történő távozással, a kórházi zárójelentés szerinti időpontban végződik. A folyamatos kórházi ápolás időtartama annyi nap, ahányszor teljes 24 óra az időtartamban benne foglaltatik. A szanatóriumban, gyógyüdülőben, gyógyfürdőben tartózkodás nem jogosít szolgáltatásra.

IV. A biztosítás szolgáltatási összegei és díja:

Biztosítási esemény Biztosítási összeg/fő

- a. Baleseti halál 100.000 Ft
- b. Baleseti közlekedési halál 50.000 Ft
- c. Baleseti súlyos rokkantság 150.000 Ft
- d. Baleseti közlekedési rokkantság 100.000 Ft
- e. Baleseti kórházi egyösszegű térítés (4 nap önrésszel) 10.000 Ft
- f. Múlékony sérülés, csonttörés 2.000 Ft

Éves díj összesen 223 Ft

9. Az első díj a szerződés aláírásakor esedékes, a további éves díjak a biztosítási évfordulókon, előre esedékesek. A biztosító hozzájárulhat az éves díj részletekben történő fizetéséhez is.

V. A kockázat viselés kezdete és megszűnése

10. A biztosító kockázatviselése a szerződés aláírását és a biztosítás első díjának beérkezését követő nap 0 órájakor kezdődik. A biztosító kockázatviselése az egyes biztosítottakra vonatkozóan addig tart, míg az adott személy a biztosító nyilvántartásában biztosítottként szerepel, és a szerződő a rá vonatkozó díjat megfizette.

11. A biztosító kockázatviselése megszűnik azon biztosítottra, aki:

- elhalálozott;
- súlyos, végleges egészségkárosodást szenvedett;
- 70. életévét betölti.

12. A biztosító kockázatviselése valamennyi biztosítottra vonatkozóan megszűnik

- a szerződés felmondásával,
- a díj nem-fizetése esetén.

13. Ha a szerződő a folytatólagos díjat az esedékességtől számított 60 napon belül nem egyenlíti ki, a biztosító a kockázatot az esedékességtől számított 60 napig viseli, ez alatt az idő alatt a szerződő az elmulasztott időszakos díjat pótolhatja. Ha ez nem történik meg, a szerződés a határidő elteltével megszűnik.

VI. Közlési kötelezettség

14. A biztosított (szerződő) a szerződéskötéskor köteles a biztosítóval a valóságnak megfelelően közölni minden olyan, a biztosítás elvállalása szempontjából lényeges körülményt, adatot, melyre a biztosító kérdést tett fel és melyet ismert vagy ismernie kell. A biztosító jogosult a közölt adatok ellenőrzésére és e célból a biztosított egészségi állapotával, foglalkozásával, szabadidős tevékenységével kapcsolatban kérdéseket tehet fel és orvosi vizsgálatot is kérhet.

15. Amennyiben a kérdésekre adott válaszok vagy az orvosi vizsgálat kockázatonnövelő tényezőt tárnak fel, a biztosító 30 napon belül jogosult a szolgáltatásokat alacsonyabb összegre megajánlani, pótdíjas megállapítani vagy az adott biztosítottra vonatkozóan a kockázat vállalását elutasítani.

16. A közlési kötelezettség megsértése esetében a biztosító kötelezettsége nem áll be, kivéve, ha bizonyítják, hogy az elhallgatott körülményt a biztosító a szerződéskötéskor ismerte vagy az nem hatott közre a biztosítási esemény bekövetkeztében vagy a biztosítás már legalább 5 éve fennállott és bizonyításra kerül, hogy a közlési

kötelezettség megsértése nem szándékosan történt.

17. A biztosított felhatalmazást kell, hogy adjon az AXA Biztosító Rt. Részére az általa adott adatok ellenőrzésére, valamint az orvosi titoktartás alóli felmentésre minden olyan orvos, kórház és egyéb egészségügyi intézménnyel szemben, amelyknél őt kezelték vagy kezelni fogják, valamint saját egészségi állapotát illetően más biztosítóval, társadalombiztosítóval és hatósággal való kapcsolatfelvétellel.

VII. A biztosító mentesülése, kizárt kockázatok

18. Mentesülés:

A biztosítási összeg nem kerül kifizetésre az esetben, ha bizonyítást nyer, hogy a halálesetet, balesetet, illetve egészségromlást

- a biztosítási szolgáltatásra jogosult szándékos magatartása okozta, vagy

- a biztosított szándékos vagy súlyosan gondatlan magatartása idézte elő.

19. A biztosító kizárja a kockázatviselés köréből azon sérüléseket, egészségkárosodásokat, haláleseteket, melyek:

- a biztosított elme- vagy tudatzavarával, öngyilkosságával vagy annak kísérletével, valamint kábító hatású szerek fogyasztásával, súlyos ittasságával okozati összefüggésben;

- radioaktív magenergia, ionizáló sugárzás (kivéve orvosilag előírt besugárzás) hatása által;

- háborús, polgárháborús események közvetlen vagy közvetett következményeként következtek be.

VIII. A biztosítási esemény bejelentése

20. A biztosított (szerződő) köteles a biztosítási esetén bekövetkeztét 8 napon belül írásban bejelenteni, a szükséges felvilágosítást megadni, és lehetővé tenni a bejelentés és felvilágosítások tartalmának ellenőrzését.

21. A biztosító kötelezettsége nem áll be, amennyiben a biztosított (szerződő) az előző bekezdésben írt kötelezettségeket nem teljesíti és emiatt lényeges körülmények kideríthetlenné válnak.

22. A biztosítási összeg kifizetéséhez a biztosító a következő okiratok bemutatását, ellenőrzését kívánhatja:

- a jogosultság (személyazonosság, ill. kedvezményezett minőség igazolását,

- a baleset helyének, idejének, körülményeinek részletes leírását, munkahelyi baleset esetén üzemi baleseti jegyzőkönyvét,

- elhalálozás esetén a halotti anyakönyvi kivonatot és a halál okát igazoló orvosi bizonyítványt,

- kórházi ápolás esetén a zárójelentést,

a biztosított foglalkozásának, tevékenységi körének igazolását,

- hatósági eljárás esetén annak határozatát,

- azokat az egyéb okiratokat, amelyek a jogosultság, továbbá a biztosítási esemény és a biztosítási összeg megállapításához szükségesek.

23. A biztosító a szolgáltatást az igény elbírálásához szükséges utolsó irat kézhezvételétől számított 15 napon belül teljesíti.

IGÉNYBEJELENTÉS

MKKSZ TAGOK BALESETBIZTOSÍTÁSÁRA

Beküldendő: 2003. március 31-éig az MKKSZ Országos Irodának

A Magyar Köztisztviselők és Közalkalmazottak Szakszervezete (MKKSZ)

.....

munkahelyi szervezete (alapszervezete)

bejelenti, hogy az MKKSZ-tagok balesetbiztosítása keretében

..... fő tagját

biztosítani kívánja.

A BIZTOSÍTÁSI DÍJAT

ELSŐ ALKALOMMAL (február, március, április, május, június hónapokra

érvényes biztosításra)

4 hónapi díj fő x 4 hónap x 18,60 Ft = Ft-ot *

TOVÁBBIÁKBAN

félévente fő x 6 hónap x 18,60,- Ft = Ft-ot *

évente fő x 12 hónap x 18,60 Ft = Ft-ot *

AZ MKKSZ SZÁMLÁJÁRA ÁTUTALJA.

Kelt:

.....

aláírás

* A választott fizetési módot „X”-szel kérjük megjelölni.